¹जिगरिषकः, जिगलिषकः-िषका, ²जेगिरकः-िरका, जेगिलकः-िलका; ³गरिता-गरीता, गलिता-गलीता-त्री, गारियता-गालियता-त्री, जिगरिषिता-जिगलिषिता-त्री, जेगिरिता-जेगिलिता-त्री;

⁴गिरन्-गिलन्-न्ती-ती, ⁵गारयन्-गालयन्-न्ती, जिगरिषन्-

जिगलिषन्-न्ती; —

गरिष्यन्-गलिष्यन्-गरीष्यन्-गलीष्यन्-न्ती-ती, गारियष्यन्-गालियष्यन्-न्ती-ती, जिगरिषिष्यन्-जिगलिषिष्यन्-न्ती-ती ; -—

⁶अवगिरमाणः-⁷संगिरमाणः, ^A अवगिरुमानः-संगिरुमानः,

⁸अवजिगरिषमाणः,-अवजिगलिषमाणः,

अवगरिष्यमाणः, अवगर्लिष्यमाणः, अवजिगरिष्यमाणः-अवजिगरिष्यमाणः, सञ्जिगरिष्यमाणः, सञ्जिगलिष्यमाणः, ⁹जेगिल्यमानः, जेगिलिष्यमाणः;

- 1. 'इद सनि वा' (7-2-41) इति वैकल्पिकेडागमे प्राप्ते, 'किरश्च पद्यभ्यः' (7-2-75) इति नित्यमिद्र। 'द्विवेचनेऽचि' (1-1-59) इति गुणनिषेधात् 'गृ' शब्दस्य 'सन्यकोः' (6-1-9) इति द्वित्वम्। अभ्यासकार्यम्। उत्तरखण्डे गुणः। इडाग- मस्य 'वृतो वा' (7-2-38) इति दीर्घविकल्पस्तु नः 'अन्नेदो दीर्घो नेष्टः' (भाष्येष्टिः 7-2-75) इति भाष्यात्। एवं सन्नन्ते सर्वत्र ह्रोयम्।
- 2. गहिंतं गिरति इस्थें 'लुपसदचरजपजमदहदशगृश्यो भावगहियाम् ' (3-1-24) इति यङ् । 'ऋत इद्धातोः ' (7-1-100) इति इत्त्वे रपरत्वे च 'सन्यङोः ' (6-1-9) इति दित्त्वम् । न चात्र 'हिल च' (8-2-77) इति दीर्घः शङ्क्यः । लत्वदृष्ट्या दीर्घस्यासिद्धत्वात् । 'यस्य हृलः ' (6-4-49) इति यलोपः । अल्लोपः । अल्लोपः । अन्तरम् , अजादिप्रस्थयपरकत्वात् वैकिष्पकं लत्वम् । एवं यङ्नते सर्वत्र ।
- 3. 'वृतो वा' (7-2-38) इति इटो दीर्घविकल्प: । एवं तन्यतुमुनादिष्ठ होयम् ।
- 4. 'तुदादिभ्यः—' (3-1-77) इति शविकरणप्रत्ययः । इत्त्वं, रपरत्वं च । स्त्रियाम्, 'आच्छीनचोर्नुम्' (7-1-80) इति तुम् विकल्पेन भवति ।
- **5. ' निगरणच**लनाथेंभ्यः—' (1-3-87) इति ण्यन्तात् शतैन ।
- (6. ह अबाद् प्रः ' (1-3-51) इति शानच् (। ह का प्रमाणकार ह प्राप्ती
- 7. ईसम: प्रतिज्ञाने १ (1-3-52) इति शानच् । वैथाकरणाः शब्दं नित्यं सङ्किरमाणा भवन्ति ।
- 8. 'पूर्वेवत् सनः' (1-3-62) इति सन्नन्तात् शानच् ।
- 9. 'श्रो यिङ ' (8-2-20) इति नित्यं लत्वम् ।
- Λ. 'वसूनि देशांश्र निवर्तियध्यन् रामं तृपः सङ्गिरमाण एव। विवर्णके А तयाऽवज्ञे भरताभिषेको विषादशङ्कश्य मतौ निवर्णने ॥'म. का. 3. 8.